Napisao Jordan Filipović
sreda, 06 maj 2015 12:32

Kažu da se sam Bog pojavio iznad daleke južnoameričke države Čile!? To se dogodilo nakon nedavne erupcije vulkana, kada se na nebu formirao oblak dima koji nalikuje ljudskom biću. Lokalno stanovništvo veruje da je to upozorenje od Svevišnjeg, jer se vulkan aktivirao nakon pola veka. Ali, mnogi trde da je Bog svuda oko nas i u nama...

U epizodi: I javi nam se Svevišnji

Tračoslava (sva zapeta zuri u nebo): - E, dobri moj, komšo, ja l' si čuo da se Bog prikaz'o na nebesima?! Može bit' da nam 'oče nešta važno reknuti...
Šeširdžija (viri kroz šubaru u istom pravcu): - Ta, slatka moja komšinka - vi'š kako se ovaj svet pomamio?! Baš sam se pito šta čeka taj naši dobri Bogo, šta ne prodivani malko s ovim drmusatorima. Ta, viš šta nam radu, jedva krpimo kraj s krajom, a oni se samo bogatu i slažu novce na kamaru. I još oće da nam otmu našu plodnu crnicu i dadnu je Arapima. E pa, Gospode naruži ih zdravo dobro!
Grmalj (priđe im sve bazdeći na jeftinu radžu): - A, u što to zurite, jadni ne bili! Ha, igrali ste se s onija baloni, pa su vam odlećeli? A jeste đeca, hik!
Tračoslava: - Ma, neee! Čekamo da se pojavi na nebu Bog i da nam sve lepo izdivani gdi grešimo...
Grmalj (šeretski): - Ih, lijepo velim da ste đeca! Bolje da ste igrali s balon'ma, hik! I aj' sad, đe ja da gledam? (obrati se jednoj rasnoj lepotici u visokim potpeticama, koja je upravo tuda prolazila) A, je l' ti mala napupila, viđe li ti nekog Boga na nebjesima?1 A, mala, što se praviš luda?!
Sponzorojka (zareži besno): - Zn'či, matori, od čega si se oždrljekao samo da mi je znati kad ti se priviđaju takve munje?! Mis'im, smešni ste ko bioskop!
Grmalj: - Ma, dat' ću ti ja taj bioskop i to sa sve onija švecki akciozni filmovi! Nego, di je više taj Bog na nebjes'ma, dokle ja da čekam?! (obrati se jednom mladiću koji je baš tuda džogirao) A ti, mali, što veliš - đe je, a?
Student (kulturnim tonom): - Ne razumem baš najbolje, gospodine! Ali, vi verovatno mislite na onu erupciju vulkana u Čileu, kad je od dima formiran oblak koji strašno podseća na ljudski lik.
Grmalj (iznenađen, u momentu sakri flajku u unutrašnji džep): - Viđe, viđe, dakle ima nečeg?! A bio sam ja prije neki dan u kafanu kod tog Čileta i baš sam se razveselio uz lozu! Al' ne viđeh nikakvoga oblaka, a još manje Boga... A jes', vala sam se bio zarakijo, hik! Student: - Nije Vam to ni kod kakve kafane! To je u Čileu, odmah ispod Perua...
Grmalj: - I, breee?! Pa, kako znaš da je sa mnom bio bio moj kum Pero... Ma, sve tako beše - tol'ko smo se išenlučili da smo nam se ta Čiletova kavana okrenula naopako! Al, nijesam ni slutio da je i vulkan eksplodiro!!! Dobro glave ne pogubismo... Nijesu to čista posla! O, blagi Bože, neću više pit', časna lovačka riječ...
I, svi su oni tako, slučajno ili namerno, ali, ipak, zajedno, nastavili da da zure u nebesku Srbiju, ne bi li dobili "svoga Boga"...

Ah, da, umalo da zaboravim - u starčevačkoj opštini ništa novo, izuzev što je proleće načičkalo ulice maslačcima, što građani mogu da se priključe na kanalizaciju po staroj ceni, što se fudbalski "Borac" grčevito bori za opstanak, a odbojkaški je ostao u ligi, amatersko pozorište Doma kulture je nesumnjivo profesionalno iznelo premijeru predstave "Sumnjivo lice". Ma, i sam

Nušić im ne bi našao zamerku...